

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatala

Irományszám: *X/2677*

Érkezett: 2018 OKT 15.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani az Agrárminisztériumot vezető miniszterhez

„Osztrák érdekelttségű vadásztársaság teszi tönkre a legértékesebb és legősibb gyümölcsfajtákat őrző génbankot?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ elektronikusan várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Kovács Gyula gyümölcsész nevéhez köthető az a páratlan gyümölcsfajta gyűjtemény, amelyet a Zala megyei Pórszombat közelében hozott létre egy élet munkája alatt. A 11 kertben – amelyeket sokan csak tündérkertek néven emlegetnek – található állományt a szakember az egész Kárpát-medencében fellelhető gyümölcsfákat telepített, sok olyat is közülük, amelyek fajtájuk utolsó példányai voltak. Ilyen volt például a porhanyós rétesalma vagy a pünkösdi király alma. Emellett olyan fák utódai is megtalálhatóak a kertekben, amelyek történelmi jelentőséggel bírtak, mint például annak a körtefának az utóda, amely alatt Petőfi Sándor utolsó versét írta.

„Tizenegy saját tulajdonú kertjében több mint háromezer fajtát őriz: 1300 körte-, 1100 alma, valamint cseresznye-, meggy-, szilva-, naspolya-, birs- és barackfajták vannak a birtokában, amelyek az évszázadok során tökéletesen alkalmazkodtak a környezetükhöz, gondozásuk nem igényel vegyszereket.” A szakember a gyűjtéssel párhuzamosan létrehozta a Tündérkert

mozgalmat. Ma már több mint száz ilyen gyümölcsöskert található a Kárpát-medencében, és a gyümölcsészhalózat tagjai azt vallják, a történelmi gyümölcsstermesztési hagyományok, a régi fajták genetikai anyaga épp oly fontos kulturális értékei nemzetünknek, mint a régészeti, az írott, az építészeti vagy a szakrális nemzeti emlékeink. – írja a Magyar Hang hetilap.

A szomszédos erdős területek korábbi vadgazdálkodója a Zalaerdő Zrt. volt, és ez idő alatt semmilyen komolyabb káresemény nem történt a kertekben, felhőtlen volt a kapcsolat. Azonban tavaly augusztusban a Kormány felelőtlen hozzáállásának köszönhetően a vadászati jog itt is egy olyan szervezethez került, akihez talán nem kellett volna, jelesül egy osztrák érdekeltségű társasághoz. A változást követően Kovács úr bemutatta a vadásztársaság vezetőinek a felbecsülhetetlen értékű génbankot. A törvény előírja a vadgazdálkodóknak, hogy mindent elkövessenek a vadkárok megelőzésére, de ezt ebben az esetben a társaság elmulasztotta. Ennek kárát azonban azok a kertek látták, ahova a nyulak, őzek és egyéb állatok beszöktek és olyan károkat okoztak, amelyeket helyrehozni nagyon nehéz, de sok esetben lehetetlen is. A kár egyik fő oka, hogy a területen jóval több vad él, mint amennyit az el tudna tartani. Ennek felügyelete szintén a vadásztársaság feladata lenne. Egészen hihetetlen, hogy eltelt lassan egy év és semmilyen támogatást nem kap az államtól Kovács úr e nemzeti örökség felélesztésére, illetve, hogy semmilyen felelősségre vonás nem történik a vadásztársasággal szemben, akik igencsak félvállról kezelték az esetet.

Mindezek alapján kérdezem Tisztelt Miniszter Urat, hogy milyen segítségre számíthat a „Tündéerkert”, hogy páratlan génállománya fennmaradhasson, megmenthető legyen? Milyen szankciókat terveznek az említett vadásztársasággal szemben?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2018. október 15.

Tisztelettel,

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő